

Сергій Бурлака

Театральна Біла Церква

НЕВІДОМІ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ
(1941–1943 рр.)

Художник – І. Левандюк

Тема актуальна з кількох причин. По-перше, велика кількість українців саме в цю хвилину мусить жити під окупантами. По-друге, минулой п'ятниці, 16 липня, виповнилося 80 років, як нацисти окупували Білу Церкву, а відтак десь у невидимих просторах ефіру ожили примари далеких сорокових із їхнім болем, несвободою, надією, втратами, примусом до співпраці... По-третє, провідний редактор відділу інформаційно-краєзнавчої роботи Білоцерківської ЦБС, старший науковий співробітник місцевого краєзнавчого музею кандидат історичних наук Сергій Бурлака саме цими днями презентував свою нову книжку, що безпосередньо торкається теми окупациї. Вона називається «Театральна Біла Церква. Невідомі сторінки історії (1941–1943 рр.)».

Книжечка невелика, щось близько 70 сторінок. Але стала результатом колосальної важливої роботи. Як дослідника Сергія Івановича цікавила політика нацистської влади у сфері сценічного мистецтва, роль театру, зокрема Білоцерківського, у збереженні національної ідентичності та самобутності українського народу в такий складний час, участь окремих його працівників у русі опору. Однак презентації такої цікавої праці не відбулося б, якби не молоді, негаласливі щодо своєї патріотичної української позиції, гідні наслідування

Фрагмент фільму за участю Є. Дембської

заможні люди. Видання здійснене за фінансової підтримки ТОВ «Театр Палас» і вперше оприлюднене саме у стінах цього креативного закладу. До речі, його очільник Руслан Ярінко й відкрив захід, нагадавши зацікавленій аудиторії дещо з історії: у серпні 1920 року в Білій Церкві відбулася прем'єра шекспірівського «Макбета» українською мовою. Й не десь, а саме у тодішньому «Театр Паласі». «Слова відлітають, а написане залишається», – процитував класика господар і дав слово автору книжки, аби той познайомив гостей зі світом, ним описаним.

Якщо забігти наперед і поділитися особистим враженням, то можу сказати – все це дуже трагічно. Особливо, якщо взяти до уваги надчуттєву сферу діяльності, в якій живуть творчі особистості. А ще ту обставину, що ворог взагалі не вважав українців за повноцінних людей, тож «їм культура не потрібна». А ще кровожерливу радянщину, яка позбавляла почуття самоідентифікації й яка так швидко в 1941-му відступила, що багатьох здалося – назавжди. А ще варто

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:◆ МОНЕТИЗАЦІЯ СУБСИДІЙ:
ПИТАННЯ – ВІДПОВІДІ◆ ХАРЧІ З-ПІД НІГ – ЗАГРОЗА
ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Стор. 7

Стор 7

Громадська Фольга

Білоцерківська міськрайонна газета

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 59–60 (13964-13965), 23 ЛИПНЯ 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Сльози Мельпомени

Життя постійно ставить нас перед вибором. І добре, якщо найскладніше з вагань ми переживаємо, вирішуючи, що більше хочемо на десерт: малинки чи морозива. Важче з вибором, від якого залежить доля або, щонайменше, репутація. Але одна річ – дискутувати про це, сидячи в комфортних апартаментах із кондиціонером у колі приємних інтелігентних людей, і зовсім інша – опинитися в умовах екстремальних, де вибір має бути зроблений безумовно й негайно, без довгих роздумів. Приміром, в умовах окупації.

розуміти, що комусь із театральних треба було просто годувати сім'ю, а хтось життя не уявляв без сцени і своїми талантом та майстерністю прагнув довести, що ми не «унтерменші», відтак обидві групи пішли до новствореного при німцях театру грati, за що потім отримали клеймо колаборантів. Не треба скидати з рахунку й відважних ОУНівців, які були і в трупі білоцерківського театру та використовували його для поширення ідеї самостійної держави України. І за всіх цих інших складових німцям потрібен був театр. Для чого їм? Автор знайшов відповідь. «Бліц кригу» не сталося, отже, нацисти лібералізували культурну політику, а, крім того, солдати вермахту потребували розваг, видовищ.

Тож уже в серпні 1941 року в Білій Церкві у приміщенні, яке до війни належало театру ім. Саксаганського, розпочав роботу Український народний драматичний театр ім. Шевченка. У ньому була зручна сцена з глядацькою залою на 550 місць із чудовою акустою, фойє, гардеробом... Навіть із назви видно, що репертуар його був орієнтований на національно-патріотичну тематику. Тут ішли «Назар Стодоля», «Сватання на Гончарівці», «Наталка Полтавка», «За двома зайцями» (про вистави, концерти, загалом життя театру писала місцева газета «Дзвін», яку дослідив автор книжки). Згодом окупаційна влада, яка ретельно відслідковувала репертуар, зажадала переіменувати театр – він став музично-драматичним. Із акцентом на розважальних концертах, у тому числі і спільніх із німцями.

Розповідаючи про умови, в яких працювала трупа, Сергій Бурлака неодноразово наголошував: театр, на сцені якого виступали й київські колективи та актори (пізніше зірки кіно й театру Нонна Копержинська, Євгенія Дембська та інші), мало можливість відвідувати й цивільне населення. Люди потребували хоча б краплиночки забуття, ілюзії мирного, доброго життя. Сцену надавали також дітям та підліткам, що було можливістю зберегти духовні цінності в серцях молодшого покоління.

А з лютого 1943 року ворожа влада призупинила показ вистав для цивільних. Перші поразки на фронтах – і нацисти свідомо згорнули роботу закладів культури, які сприяли збереженню української нації...

Окрім розділ книжки автор присвятив театру в планах радянського та ОУНівського підпілля. Тут згадана актриса Ніна Базарницька, яку німці стратили за те, що слухала повідомлення Радіоформбюро. Така ж доля спіткала й П.Д. Лисаковського, що певний час працював адміністратором театру. Можемо довідатися і про драматичну історію життя молодого актора, провідника ОУН Олександра Кузьменка та його сім'ї. Він, як і багато хто з

С. Бурлака

артистів, які працювали в окупації, емігрував. А родина зазнала жорстоких переслідувань уже від влади радянських переможців...

Організатори зустрічі з новою книгою запросили до участі талановитих і вже відомих у місті молодих виконавців. Тож випускників Білоцерківської школи мистецтв №1 ім. Юрія Павленка, лауреатів численних міжнародних конкурсів Тетяну Нестеренко та Степана Петрішина-Канішевського і прекрасну вокалістку Євгенію-Амаделію Едельвайс гості вітали зливою оплесків.

Сергія Бурлаку поздоровили з подію історик Володимир Переєра та директорка Першої школи мистецтв Леся Крижешевська. Сам же автор щиро дякував меценатам Русланові й Марії Ярінкам, очільниці управління культури Юлії Ковалській та всьому добірному товариству, яке розділило з ним радість виходу книги у світ. До речі, частину тиражу автор передав у бібліотеки міста, подарував історикам, краєзнавцям. Тож за бажання ви зможете ознайомитися з велими непростою, неоднозначною, а для багатьох її учасників трагічною театральною сторінкою нашої Білої Церкви.

Валентина ХРАБУСТ

Автограф на пам'ять

Вітає Л. Крижешевська

▶ **Виконком вирішив**

Вантажівкам забороняється рух містом у спеку

Аби уникнути деформації дорожнього покриття в період спекотної погоди в денні години доби, виконком вирішив тимчасово обмежити дорожній рух вантажівок автомобільними дорогами (вулицями тощо) Білоцерківської міської територіальної громади.

Так, із 10:00 по 22:00 щоденно, за умови підвищення температури повітря понад 28 °C, обмежуватиметься рух вантажних транспортних засобів, загальна маса яких перевищує 24 тонни із навантаженням на вісі понад 7 тонн.

Обмеження не стосуватимуться транспортних засобів, що здійснюють перевезення небезпечних, швидкопусувних вантажів, живих тварин і птиці, а також перевезення, пов'язані з запобіганням або ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій.

Обмеження будуть погоджуватися з відповідним підрозділом Національної поліції України.

Відстій транспортних засобів на під'їздах до Білої Церкви здійснюватиметься в місцях, визначеніх Службою автомобільних доріг Київської області та Київської обласної державної адміністрації. Інформація про них зазначатиметься на спеціальних стендах.

Про фінансову допомогу

Члени виконавчого комітету підтримали рішення щодо схвалення проекту рішення міської ради «Про надання безповоротної фінансової допомоги комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Спецкомбінат з надання ритуальних послуг».

Допомога має бути спрямована на забезпечення сталого функціонування підприємства. У разі її погодження депутатами Спецкомбінат з надання ритуальних послуг отримає 1 мільйон гривень на придбання трактора з відвалом для прибирання снігу. (Депутати міської ради на черговому засіданні сесії ухвалили відповідне рішення.)

До Дня міста – конкурс на кращу клумбу

Цього року обиратимуть найкращу клумбу 14-16 вересня. Взяти участь у традиційному конкурсі зможуть підприємства,

організації, установи, навчальні, медичні, а також заклади торгівлі та побутового обслуговування, оформивши клумбу на своїх прилеглих територіях.

Займатиметься організацією заходу департамент житлово-комунального господарства.

В очікуванні знакових заходів

У Білій Церкві 3 жовтня відбудеться **чемпіонат України з марафонського бігу серед дорослих та молоді Bila Tserkva marathon (III-IV ранг)**.

З метою належної підготовки та проведення вже традиційного для нашого міста змагання виконавчий комітет утворив організаційний комітет та затвердив відповідні заходи.

В день проведення марафону будуть внесені зміни до організації дорожнього руху.

Ще одним масштабним спортивним заходом, який запланований на 31 липня та 1 серпня, стане **чемпіонат Київської області з лижеролерів серед юнаків та дівчат**. У зв'язку з цими змаганнями виконком також внесе зміни до організації руху автотранспорту: 31 липня з 9:30 до 12:30 тимчасово перекриють частину вулиці Я. Мудрого від буд. №2 до буд. №38/12. А 1 серпня з 9:00 до 12:00 перекриття здійснюватиметься за таким маршрутом: від готелю «Рось» (старт), бульв. Олександровський, 94, до перехрестя з вул. В. Чорновола та в зворотному напрямку бульваром Олександровським (по колу до місця старту).

З 20 по 24 серпня, вже вп'яте, в Білій Церкві відбудеться улюблений багатьма **фестиваль по-вітряних куль «Олександровська Феєрія-2021»**.

У межах своєї компетенції виконавчий комітет дозволив проведення демонстраційних польотів та показових постановок аеростатів (повітряних куль) у Білій Церкві, ухваливши відповідне рішення.

Польоти відбуватимуться з 5 до 10 ранку та з 6 до 10 вечора. Стартуватимуть аеростати на майданчику, що на території «Олександровії». Приземлення – за межами житлової та промислової забудови Білої Церкви.

3 офіційних джерел

Керманіч країни-агресора нещодавно поділився зі світом доволі розлогою статтею власного авторства. Щойно цей публіцистичний витвір з'явився на центральних медійних майданчиках російського інтернету, як одразу ж став одним із головних предметів обговорення як у самій Росії, так і в нас.

■ І сказати, що чтиво це вийшло вкрай дискусійним, – це не сказати нічого. У документі Путін ділиться своїми розмислами щодо сучасної україно-російської ситуації. Вважає, що це, мовляв, трагедія як для українців, так і для росіян, які – зараз буде головна теза статті – є, по суті, одним народом. Щоправда, В.В.П. великолічно зауважує, що поважає (читай – дозволяє) прагнення нашої гілки руського етносу до побудови власної країни, але про нашу із московитами єдність і спільнокореневість згадує при кожній нагоді. А, ну й Українська держава, на погляд диктатора, неможлива без всеохопного і бездонного партнерства з РФ.

■ Стаття в концептуальному плані не несе в собі взагалі нічого нового. Це такий собі копірайт і узагальнення усіх попередніх світоглядних напрацювань імперської Москви. Все ті ж звинувачення Заходу в тому, що хоче нас зі «старшими братами» розсварити, у тому, що він здійснює «спроби зіграти на національному питанні, посіяти розбрат між людьми». Все те ж абсурдне москвоцентристське трактування нашої історії. До слова, екскурс у минулі епохи цар-батечко робить доволі розлогий. І бояри там є, і Невський, і Радянський Союз, під час існування якого Україні, мовляв, подарували купу територій (пише, що «сучасна Україна – цілком і повністю дітище радянської епохи»). Щоправда, від злочинів, скоєних СРСР, свою Росію Путін дбайливо відмежовує (хоча за такою логікою пишатися здобутками Союзу сучасна РФ теж не має жодних підстав, адже вони не її). Утім факт Голодомору все одно заперечує. Згадує разів із двадцять українських «неонацистів і

ПУТИН ПИШЕ

на центральних медійних майданчиках російського інтернету, як одразу ж став одним із головних предметів обговорення як у самій Росії, так і в нас.

Ілюстрація – Юрій Журавель

бандерівців», які досі готові вчинити різанину в Севастополі, Донецьку і Луганську.

■ Володимир П. відверто не задоволений діями сучасного українського керівництва і «її кураторів» із Європи і США. Вони ж бо «крок за кроком втягували Україну до небезпечної геополітичної гри, мета якої – перетворити Україну на бар'єр між Європою і Росією, на плацдарм проти Росії». Зі скорботою автор згадує про втрачені масштаби україно-російської кооперації, адже «такий тісний взаємозв'язок здатний посилювати конкурентні переваги, примножувати потенціал обох країн. А він в Україні був значним». Ключове слово «був» демонструє повне відторгнення Путіним українського майбутнього, в якому немає Росії, та явно натякає на те, що цей варварський вождь пів світу трупом вкриє, аби не дати такому майбутньому статися.

■ А «найогидніше» йому те, «що росіян в Україні змушують не лише відректися від свого коріння, від покоління предків, а й повірити в те, що Росія – їхній ворог». Закончено увагу на тому, що всіх російськомовних людей

▶ **Із сесійної залі**

Для чого нам «Київська агломерація»

З метою більш ефективного здійснення своїх повноважень, узгодження дій органів місцевого самоврядування щодо захисту прав та законних інтересів Білоцерківської міської територіальної громади, сприяння місцевому та регіональному розвитку Білоцерківська міська рада підтримала рішення вступити до асоціації органів місцевого

самоврядування «Київська агломерація».

Перед голосуванням міський голова Геннадій Дикий зауважив на важливості ухвалення цього рішення, адже членство в асоціації даст змогу оперативно вирішувати спільні питання розвитку та найбільші проблеми: поводження з твердими побутовими відходами, транспортне сполучення, водопостачання і водовідведення, питання трудової міграції тощо.

Представляти інтереси Білоцерківської міської ради в «Київській агломерації» доручено Геннадію Дикому.

«ТЕЦ – місто»: без державного втручання не обйтися

Депутати міської ради підтримали рішення звернутися до Кабінету Міністрів та Комітету Верховної Ради з питань бюджету про виділення з державного бюджету коштів на реалізацію проекту «Реконструкція системи теплопостачання житлового масиву Леваневського від Білоцерківської ТЕЦ у м. Біла Церква». Це стало кроком до того, аби до оновлення аварійної тепломагістралі залучити вкрай необхідні кошти, адже самотужки місто не в змозі справитися з проблемою.

Білоцерківська міська рада, у свою чергу, гарантує співфінансування робіт по вищезазначеному об'єкту в розмірі 10% від загальної вартості проекту, а саме: 55 млн грн на 2021–2023 рр., в тому числі на 2021 рік – 15 млн грн.

ЗОШ №20 змінила статус

Цій навчальній установі присвоєно статус опорного закладу загальної середньої освіти, змінено його найменування та затверджено новий статут. Відтепер це Білоцерківський опорний ліцей-гімназія № 20.

Рішення було ухвалене з метою створення єдиного освітнього простору та безпечної освітнього середовища для рівного доступу дітей Білоцерківської міської територіальної громади, зокрема з особливими освітніми потребами, до здобуття якісної початкової, базової та повної загальної середньої освіти.

Відтепер у своєму складі заклад матиме Скребішівську філію, яка забезпечуває здобуття початкової та базової загальної середньої освіти та дошкільного, оскільки має у своїй структурі дошкільний підрозділ.

За інф. сайту міської ради

у нашій державі правитель червоної фортеці прямо називає росіянами. Тож російськомовні співвітчизники тепер мають чітко усвідомити, хто вони є для того чоловіка. І той чоловік також каже: «ми ніколи не допустимо, що наші історичні території і близькі для нас людей, які мешкають там, використовували проти Росії. А тим, хто вдається до такої спроби, хочу сказати, що в такий спосіб вони зруйнують свою країну». Це пряма погроза, якої б ніколи не було (як і війни), якби в нас не було такого колosalного «какая разница» і «мне так удобней».

■ Десь у середині статті Путін пише, що «Росія зробила все, щоб зупинити братовбивство». Хоча ця фраза чудово підійшла б і для її фіналу. Такий собі Адольф, який, височіючи над в'язнями концтабору, кричить, що зробив усе можливе для припинення війни. Його руки вкриває густий, мов кисіль, шар крові, але він їх не ховає. Адже йому ніхто не здатен нічого зробити.

■ Від масиву брехні, лицемірства і цинізму, викладеного в тому опусі, можна просто згоріти від праведної люті. Але чи варто? По-перше, коли на вас гавкає собача з-за тину, ви ж не гавкаєте у відповідь, чи не так? Ви просто йдете далі. По-друге, як ми вже писали вище, тут немає нічого нового. По-третє, варто розуміти, що основною цільовою аудиторією документа є прибічники Путіна, росіяни в Росії та, як ми розібралися, росіяни в Україні. Ну, звісно ж, це також гарний відволікаючий маневр, внаслідок якого українці знову будуть обговорювати що завгодно, тільки не нагальні проблеми. Але нам все ж таки варто лишатися пильними, адже подібний інформаційний викид може бути як звичайною провокацією, так і виявитися прелюдією до якоїсь жахливої вітвіки Кремля.

■ Зрештою, зараз та стаття є звичайним базіканням. Теревенями, які не мають впливати на наше життя. Пустомельством, не вартим наших гнівних реакцій і розлогих контрапрограм. Адже ми й справді не повинні бути анти-Росією. Вектор нашого розвитку має еволюціонувати із «подалі від Москви» у «вперед до України». Щоб ми не тільки позбавлялися згадок про минулі жахи, а й чітко розуміли, для чого ми це робимо, усвідомлювали, яку красу ми відновлюємо й захищаємо.

■ «Якою бути Україні – вирішувати її громадянам». Таким реченням закінчує свою статтю озброєний чоловічок, який марить винятковим місцем в історії. І з ним, як не дивно, тут не посперечашся. У нас ще є можливість вирішувати. Можливість, якої у росіян уже немає.

Богдан ХРАБУСТ

Від щирого серця і з великою любов'ю вітаємо з ювілеєм –
80-річчям – дорогої батька, дідуся

ЛЕОНІДА ПАВЛОВИЧА СЕМЕНОВА!

25 липня

Вітаємо щиро у день ювілею,
Бажаємо миру в душі й над землею.
Хай радість приходить до Вашого дому,
Розвіє негоду, тривогу і втому.
Бажаємо прожити у силі й здоров'ї,
Ще многій літі щасливої долі.

3 повагою – вся наша родина

Монетизація субсидій: «живі гроші» для всіх

До травня цього року українці мали можливість отримувати субсидію як у грошовій готівковій формі («живими грошима» на банківську картку або через пошту), так і в грошовій безготівковій формі (коли Ощадбанк перерахував суми надавачам житлово-комунальних послуг). Із тих, кому були при-

значені субсидії, 92 відсотки отримували їх у грошовій готівковій формі. Із травня, згідно з постановою Уряду «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України», субсидію «живими грошима» отримуватимуть уже всі. І якраз ця зміна викликає у громадян чимало запитань. Міністерство соціальної політики відібрало найтиповіші з них і дає роз'яснення.

– Якщо документи на субсидію подавалися на початку минулого опалювального сезону, а кошти перераховувалися в Ощадбанк, який оплачував комуналні платежі, то чи треба заново все оформлювати?

– Так, потрібно. Тому що громадянин має вказати, куди саме потрібно перераховувати кошти: на банківський рахунок чи на відділення пошти. У таких випадках не передбачено автоматичного призначення житлової субсидії на наступний період. Нагадаємо, 19 травня 2021 року Уряд ухвалив рішення, згідно з яким розглядається питання щодо призначення житлових субсидій на наступний рік домогосподарствам, що отримували житлову субсидію в опалювальному сезоні 2020–2021 років, буде проводитися без звернень громадян, окрім

✓ домогосподарств, яким грошова субсидія надавалася у грошовій безготівковій формі;

✓ була призначена за фактичним місцем проживання осіб (орендарі житлових приміщень, внутрішньо переміщені особи);

✓ була призначена без урахування окремих осіб з числа зареєстрованих у житловому приміщенні, які не проживають за місцем реєстрації.

– До кінця отримувала безготівкову субсидію. У червні подала заяву в Ощадбанк для переведення залишку субсидії за квітень на картковий рахунок. Коли можна буде отримати ці кошти?

– Для одержувачів безготівкової субсидії передбачено, що Ощадбанк перераховує суми субсидії за минулий опалювальний період, які зекономлені за станом на 1 червня поточного року. Наразі таке перерахування здійснюється для одержувачів, які мають відкриті рахунки в Ощадбанку, тому відповідні кошти найближчим часом мають бути відображені на банківському рахунку. Якщо ж одержувач не має

відкритого рахунка Ощадбанку, то у такому випадку для отримання зекономлені сум субсидії рахунок слід відкрити до грудня поточного року.

– Раніше субсидія надходила на карту ПриватБанку, з якої ми самі оплачували комуналні послуги. Чи треба зараз поновлювати документи?

– Питання про перепризначення субсидії на наступний період буде розгляданням автоматично без вашого звернення, оскільки ви отримували її до цього «живими грошима». У таких випадках, як зазначається у рішенні Уряду від 19 травня ц. р., питання розглядається без звернення громадян, які отримували житлову субсидію в опалювальному сезоні 2020–2021 років.

– Чи буде нарахована пеня за травень через невчаснуплату комуналних послуг, якщо винна в тому затримка субсидії?

– Як зазначено у статті 26 Закону України «Про житлово-комуналні послуги», пеня не нараховується за умови наявності заборгованості держави за надані населенню пільги та житлові субсидії.

– Чи може онук на свій банківський рахунок отримувати субсидію, оформлену на бабусю?

– Ні, виплати йдуть тільки на рахунок заявника.

– Коли запрацює сайт отримувачів субсидій?

– Реєстр отримувачів субсидії, до якого є доступ за посиланням <https://subsidiy.ioc.gov.ua>, працює у штатному режимі. Інформація в ньому оновлюється щомісяця. Найближчим часом до нього будуть завантажені дані про призначені органами соціального захисту населення у червні поточного року житлові субсидії (на неопалювальний сезон з травня по вересень включно).

Урядовий портал

Інформація про виконання бюджету Білоцерківської МТГ за I півріччя 2021 року

За даними казначейського звіту, фактичний обсяг фінансових ресурсів бюджету Білоцерківської міської територіальної громади (далі – МТГ) за станом на 1 липня 2021 року склав **969 774 996** грн, у тому числі доходи загального фонду – **895 933 847** грн, спеціального фонду – **73 841 149** грн.

Загальний фонд складається з власних доходів (74,0%) та трансфертів з бюджетів вищого рівня (26,0%). За 1 півріччя 2021 року до загального фонду бюджету громади надійшло **662 696 014** грн податків і зборів, що на 60 662 684 грн, або на 10,1%, більше плану на звітну дату. У порівнянні з 1 півріччям 2020 року (у співставних умовах щодо створення громади), доходи загального фонду зросли на 71 918 534 грн, або на 12,2%.

Домінуючу позицію в структурі доходів загального фонду бюджету займає «Податок та збір на доходи фізичних осіб». За станом на 1 липня 2021 року його частка у складі доходів загального фонду становить 62,6%. За січень-червень 2021 року надійшло 415 008 393 грн зазначеного податку, що на 13,9% більше плану. В порівнянні з відповідним періодом 2020 року, надходження ПДФО зросли на 24,7%.

Найбільшими джерелами доходів загального фонду (крім ПДФО) є:

– «Єдиний податок» (17,0% у структурі доходів загального фонду) – за січень-червень 2021 року надійшло 112 452 458 грн, що на 6,2% більше плану та на 8,9% більше, ніж за січень-червень 2020 року;

– «Акцизний податок» (7,9% у структурі доходів загального фонду) – за 1 півріччя 2021 року надійшло 52 135 511

гривень, що на 9,9% більше плану. В порівнянні з 1 півріччям 2020 року, надходження зросли на 12,9%;

– «Плата за землю» (6,1% у структурі доходів загального фонду) – за звітний період надійшло 40 477 734 грн, що на 7,2% менше плану та на 38,2% менше, ніж за відповідний період минулого року.

Загальна сума «Місцевих податків і зборів», до яких належать «Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», «Плата за землю», «Транспортний податок», «Туристичний збір» та «Єдиний податок», за станом на 1 липня 2021 року дорівнює 182 878 707 грн (27,6% у структурі доходів загального фонду).

За січень-червень 2021 року до бюджету Білоцерківської МТГ надійшло 73 841 149 грн. Без урахування власних надходжень бюджетних установ доходи спеціального фонду склали 6 995 783 грн, що на 48,9% менше, ніж за 1 півріччя 2020 року. До бюджету розвитку надійшло 5 367 057 грн, що на 55,6% менше, ніж за відповідний період минулого року.

За 1 півріччя 2021 року до бюджету Білоцерківської МТГ надійшло 233 237 833 грн **офіційних трансфертів** від органів державного управління, у тому числі: дотація на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утриманням закладів освіти та охорони здоров'я – 7 146 510 гривень, субвенції з державного та обласного бюджетів – 226 091 323 грн.

Видаткова частина місцевого бюджету за I півріччя 2021 року складає 905 445 278 грн, або 87,1% до затвердженого плану з урахуванням змін, у тому числі:

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів,

які свої дні народження святкують у липні:

С.О. Єфіменко, П.В. Жук, Ю.Є. Чугунов, Т.І. Журавльова, І.П. Негода, Л.В. Монтрізор, Г.С. Замлела, Г.В. Леонтьєва, Н.І. Курлович, Н.С. Сухіна, О.І. Розпутній, М.І. Созанська, О.А. Бонковський, В.М. Фесан, В.І. Міхненко, Н.С. Шараєвська, О.Ф. Пригантовська, Т.М. Погорелова, В.І. Ватаманюк, Л.П. Лунченко, Т.Л. Шишина.

На многій літі – здоров'я багато,
Щоб завжди щастливо – і в будні, і в свята,
Хай приходять ранки з добрими надіями
І завжди збуваються задуми і мрії!

3 повагою – Б.М. Бомко, голова громадської організації «Білоцерківська міська організація ветеранів України»

Ветерани 2-го мікрорайону сердечно вітають свою дорогу, багаторічну очільницю

ГАЛИНУ МИКОЛАЇВНУ ФЕДОРЧЕНКО

з Днем народження!

Бажаємо щастя і достатку,
Ясного неба і тепла,
В житті Вам злагоди й порядку,
Щоб доля світлою була!
В роботі – успіхів, везіння,
У справах – вічного горіння!

Стихійна торгівля небезпечна

Продаж продуктів харчування дозволяється здійснювати лише через стаціонарні підприємства торгівлі та через дрібнороздрібну торгівельну мережу. Продукти харчування і продовольча сировина, які надходять у торговельну мережу, супроводжуються документами, що засвідчують їхню безпеку та якість. Відповідальність за дотримання умов зберігання та реалізації продуктів несеуть керівники торгових підприємств.

◆ Стихійна торгівля – це продаж товарів поза межами зазначених об'єктів. Найчастіше вона виникає у місцях масового перебування людей: на зупинках громадського транспорту, вокзалах, автомобільних шляхах, площах. Нерідко торгівля ведеться з землі. Приватні особи, які реалізують продукцію, не проходять медичних обстежень і можуть бути носіями небезпечних інфекційних захворювань, таких як туберкульоз, сальмонельоз, дизентерія та інші. При відсутності документів неможливо встановити виробника продукції, умови зберігання і транспортування продуктів, термін їх придатності до споживання.

◆ Часто громадяни надають перевагу продуктам харчування, що реалізуються із землі, не замислюючись про їхню якість, в яких умовах вони виготовлені, де зберігались і в яких клунках транспортувались, а також про хвороби тварин, від яких ця продукція. Не дивляться покупці й на бруд, що летить на продукти від машин та з-під ніг перехожих, та не зважають на те, скільки часу така продукція перебуває в подібних умовах. Не згадують вони і повідомлення в засобах масової інформації про гострі кишкові отруєння серед тих осіб, які вживали продукти, придбані на стихійних ринках, вважаючи, що з ними цього не трапиться. За зовнішнім виглядом реалізаторів не можна зробити висновків про якість продукції, яка продається в стихійних місцях. Тож і виходить, що люди свідомо самі шкодять власному здоров'ю. А якщо хтось отріється такими продуктами харчування, то не зможе довести цей факт, бо немає суб'єкта, якому можна пред'явити звинувачення.

◆ Люди запевняють, що корова в них здорована та дає дуже добре молоко, риба свіжа. Але ж це ніким не доведено. Сьогодні тварина здорована, а завтра може підхопити захворювання, яке небезпечне і для людей.

◆ Невдале придбання продуктів харчування на стихійних ринках – це шлях до не дешевого лікарняного (вкраїшому випадку!). Тому кожен повинен замислитись перед тим, як почати годувати родину з небезпечних місць торгівлі.

Тому звертаємося до всіх мешканців міста й району із закликом не купувати продукти харчування в місцях стихійної торгівлі та застерігаємо всіх від небезпеки, яка пов'язана із вживанням цих продуктів! Купуйте якісні продукти харчування на ринках та в продовольчих магазинах.

Білоцерківський відділ Головного управління Держпродспоживслужби в Київській області

– обсяг видатків загального фонду бюджету – 785 140 424 грн;

– обся

СВТУШЕНКО ВІКТОР АРСЕНІЙОВИЧ

Народився у 1962 році в м. Біла Церква. Закінчив Білоцерківське медичне училище та факультет журналістики столичного університету ім. Т. Шевченка. Працює фельдшером Білоцерківської станції «Швидкої допомоги».

Член НСПУ. Очолює Міжнародний фонд ім. П. Глазового. Лауреат літературно-мистецьких премій ім. М. Вінграновського, ім. І. Нечуя-Левицького та кількох всеукраїнських фестивалів-конкурсів гумору та сатири.

Автор поетичних збірок гумору та сатири: «Жарт-птиця», «Стожарти», «Сміхограй», «Старі казки на новий лад», «Багаті також плачуть», «Сміх на голову», «То є так», «Щось не так», художньо-документальній розвідки «Хто такий Павло Глазовий»...

ЧИНОВНИКІВ НЕ ПЕРЕВІХОВАТИ

Я подумав: а що буде,
Коли владу в руки взять
Й всі службові «мерседеси»
У чиновників забрати?

Й змусить їздити урядовців
На роботу у метро,
Як це робить простолюдин
Гнат, Михайло чи Петро!

Мабуть, спершу буде добре,
Але, знаючи «кутихи»,
Потім будуть спецвагони
Із мигалками для них.

НЕВДАЛИЙ ЗАПОВІТ
У палаті скиглить жінка
Й каже чоловіку:
— Якщо раптом коновали
Укоротять віку,

Поховай мене і зразу ж
Одружишь весною!

Цікаво

А що ж замість бульби?

Глобальне потепління реально змушує людей переглянути свої економічні, соціальні та харчові запити. В цих умовах населення пробує пристосуватися до кліматичних змін і забезпечити себе та свою родину корисними й поживними продуктами харчування.

Серед традиційної городини, яку зазвичай українці вирощують на своїх присадибних ділянках, нині можна побачити і нетрадиційні рослини, які населення додає до свого раціону.

Так, у Григорія Якимовича Хашка та пані Світлани, що мешкають у с. Джурун на Вінниччині, рівними рядочками висаджені столовий та борщовий (рябий) буряк, морква, огірки, помідори, гарбузи, кабачки, часник, цибуля, горох. А от чого я не помітила на 20 сотках городу, то це... картоплі. Відмовитися від картоплі, скажу вам, здатен не кожен господар. І який же борщ без картоплі, а деруни?.. Григорій Якимович та Світлана Іванівна не вважають за потрібне висаджувати цю культуру в себе на городі. «А що ж натомість?», — запитала я. — «Топінамбур», — відповіли в унісон. Його ще називають земляною грушою. Корисна рослина інтродукована із природної флори Північної Америки. До нашої ери топінамбур вирощували місцеві індіанці, до Європи завезений у XVII ст. Завдяки своїм смаковим і лікувальним властивостям топінамбур швидко поширився. В Україну рослина потрапила з Балкан і Молдови.

Запитаете, а що готує родина з топінамбура? Та все! Додають у борщ, супи замість бульби, готують салати тощо. Радо

поділилися рецептами. Наприклад, теплий салат з топінамбуром, куркою і маринованими огірками готовиться так: натріть курячу грудку сіллю, сумішшю перців, коріандром. Обсмажте її на розігрітій олії до рум'яної скоринки. Наріжте курку кубиками, цибулю й огірки — невеликими шматочками, а очищений топінамбур — брускочками. Розігрійте на пательні ще трохи олії й викладіть туди цибулю та топінамбур. Обсмажуйте їх до м'якості. Змішайте всі інгредієнти і смакуйте на здоров'я.

Або ж пригответе простий салатик: 1 морква, 1 ч. л. олії, 100 г топінамбура, 1 велике яблуко, 1/4 лимона, 1 ст. л. рідкого меду. Натріть моркву на крупній терці та змішайте її з олією. Очистіть топінамбур і яблуко від шкірки, крупно натріть. Додайте сік лимона й мед. Перемішайте. Салат готовий.

Та це ще не все. Цьогоріч господарі взялися за вирощування нового заморського сорту часнику «Рокамболь», головка якого ледь поміщається на долоні. Смаковими якостями він нічим не поступається звичайному часнику, до якого ми всі звикли. Яким буде врожай? Гадаю, гарним. До того ж, як відомо, земля українська така, що росте на ній все або майже все.

Надя КАЩУК

«Помінайте наставників ваших, які відкрили вам тайни віри»

28 ЛИПНЯ ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ВШАНОВУЄ ПАМ'ЯТЬ СВЯТОГО РІВНОАПОСТОЛЬНОГО КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА.

Савла, і Володимира. Савл став великим апостолом

Павлом, який потрудився у проповіді Євангелія більше за всіх інших апостолів. Він проніс світло Христової віри від Сходу до Заходу Римської імперії. А князь Володимир зробив християнською Київську Русь.

До прийняття християнства і Савла, і Володимира були грішниками. Перший був серед убивць християн, а другий — великим сластирюбцем. Благодать Божа переродила їх: вона зробила грішне святым.

Церква порівнює князя Володимира з апостолом Павлом. Обидва вони спочатку були ревніми противниками Христа. Савл гонив християн. Князь Володимир був ідолопоклонником. Вони були духовними спіллями, адже не бачили істини Христової. Тому Господь послав обом сліпоту тілесну. Темрява розкрила їм духовні очі, щоб вони побачили Світло Христове.

Благодать Божа, а не щось інше, переродила і «Блаженні ті, що не бачили

НАЙРОМАНТИЧНІШІ ІСТОРІЇ КОХАННЯ В УКРАЇНІ

Продовження

Михайло Булгаков і Тася Лаппа

«Я повинен вибачитися перед Тасею».

Такими були одні з останніх слів письменника Михайла Булгакова. А згадав він в останні хвилини про свою першу дружину Тетяну Лаппу.

Вони познайомилися ще в юнацькому віці. Не раз зустрічалися в родинному будинку на Андріївському узвозі, який нині є музеєм Булгакова. Попри спротив батьків, обвінчалися. Шлюб Михайло й Тася взяли у церкві Миколи Доброго. На жаль, до нинішніх днів збереглася тільки дзвінниця.

Будинок на Андріївському узвозі під номером 38 став притулком для молодої пари у 1913 році. У матеріалі «Маршрут Булгаківським Києвом» згадана ця оселя та перелічено безліч інших місцин, у яких, без сумніву, бували Булгаков і Лаппа.

Та на молоде подружжя чекали дуже складні роки. Важка робота, злідні, фронт — це зламало Михайла. Він підсів на морфій. Тася змушенна була продавати сімейні дорогоцінності, щоб дістати для чоловіка наркотик. Згодом Булгаков поїхав на лікування, та позбавив його цієї згубної звички змогла тільки Тася. Вона розбавляла морфій водою, з кожною дозою води було більше, а наркотика менше. Врешті Булгаков позувся наркозалежності.

Та це були не останні випробування для подружжя. Згодом Михайло захворів тифом. Щоб вилікувати чоловіка, Лаппа продала обручки... За словами Тетяни, це і дало остаточну тріщину в шлюбі. Коли Булгаков як письменник став на ноги, подружжя розійшлося...

У Михайла були ще дві дружини, та на смертному ложі він згадав єдину — свою Тасю.

Луїджі Педутто і Мокрина Юрзук

Не слід сумніватися, що сучасність теж сповнена романтичних історій. Італієць Луїджі та українка Мокрина зустрілися у таборі для військовополонених в Австро-Угорщині. Їхні стосунки тривали два роки. У 1945-му пару розлучили. З часом вони повернулися кожен на свою батьківщину. І Мокрина, і Луїджі створили сім'ї.

Минуло 60 років з моменту останньої зустрічі. Тільки у 2004 році вони побачилися знову. Ця зустріч увійшла в сучасну історію як надзвичайно романтична. Адже зустрілися Луїджі та Мокрина в ефірі студії відомого телешоу. Їх бачили мільйони телеглядачів і плакали від щастя разом з героями. Їхні обійми після 60 років розлуки увіковічні у монументі київського скульптора. Тож у Маріїнському парку назавжди поселилися бронзові «Луїджі та Мокрина».

Уже немолодий італієць після стількох років розлуки запропонував жінці руку та серце. І це — на 90 році життя! Але, на жаль, серце Луїджі не витримало. Чоловік помер у 2013-му.

Зустрівшись у поважному віці, Луїджі та Мокрина не припиняли спілкуватися протягом кількох років, до смерті італійця. Жінка приїздила до Італії. Чоловік часто бував у Києві. Тому, хоч і не вінчані, вони все ж змогли віднайти своє щастя на схилі літ!

Пронести кохання через десятиліття! Подібного забажає кожен...

Джерело: uatodna.com

Далі буде

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук», м. Біла Церква, бульв. Олександровський, 22.
Газета виходить щотижні. Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 17300346000026009025662402
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.